

**CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE**

20 mai 2020

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Victor Boico

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către avocatul Cauș Miroslav în numele inculpatului Sorocean Nicolae, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 25 martie 2019 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 septembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe

Sorocean Nicolae xxxxx, născut la xxxxx, originar din xxxxx și domiciliat în raionul xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 21.06.2017 – 25.03.2019;

Instanța de apel: 26.04.2019 – 03.09.2019;

Instanța de recurs: 26.12.2019 – 20.05.2020.

Asupra admisibilității recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni, sediul Central din 25 martie 2019, Sorocean Nicolae xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat:

- în baza art.264 alin.(4) Cod penal la 6 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani;

- în baza art.266 Cod penal 1 an și 6 luni închisoare.

Conform prevederilor art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate i-a fost stabilită pedeapsa de 7 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

Conform art.84 alin.(4) Codul penal, prin includerea parțială în termenul pedepsei, a duratei pedepsei neexecutate în baza sentinței Judecătoriei Căușeni din 23.01.2017, (condamnat în baza art.187 alin.(2) lit. b), f) Cod penal - la 4 ani închisoare, fără amendă și în baza art.90 Cod penal, pedeapsa fiind suspendată condiționat pe un termen de probă

de 4 ani) lui Sorocean Nicolae, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 9 ani închisoare, în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

S-a admis parțial acțiunea civilă a părții vătămate Istrati Sergiu și părții civile Grigorieva Anisia și s-a dispus încasarea în mod solidar de la Petrov Andrei și Sorocean Nicolae: în beneficiul lui Istrati Sergiu, suma de 18 000,0 (optsprezece mii) lei - cu titlu de prejudiciul material, suma de 200 000,0 (două sute mii) lei - cu titlu de prejudiciu moral și suma de 8 000,0 (opt mii) lei - cu titlu de cheltuieli de asistență juridică; în beneficiul lui Grigorieva Anisia suma de 100 000,0 (una sută mii) lei - cu titlu de prejudiciu moral.

În rest, acțiunea s-a respins.

Acțiunea civilă a lui Petrov Andrei împotriva lui Sorocean Nicolae s-a admis în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să hotărască instanța civilă.

Cheltuielile judiciare în sumă de 1 582,06 lei, suportate la efectuarea expertizelor s-au trecut în contul statului.

2. Pentru a se pronunța în cauza dată, în sensul enunțat, instanța de fond a reținut că, Sorocean Nicolae la 20.12.2016, în jurul orelor 17.30-22:00, conducând a/m de model „W Transporter” cu n/î XXXXX, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, încălcând astfel prevederile art.14 lit. a) Regulamentului Circulației Rutiere aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.357 din mai 2009, care stipulează: conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere. Astfel, deplasându-se pe traseul central din s. Hagimus, r-nul Căușeni, încălcând prevederile art.45 al Regulamentului Circulației Rutiere, care stipulează că: Conducătorul trebuie să conducă vehiculul în conformitate cu limita de viteză stabilită, ținând permanent seama de următorii factori: starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere care i-ar permite să prevadă situațiile periculoase, starea tehnică a vehiculului și particularitățile încărcăturii, situația rutieră, iar în cazul în care în limita vizibilității apar obstacole, care pot fi observate de conducător, el trebuie să reducă viteza sau chiar să oprească, pentru a nu pune în pericol siguranța traficului, astfel dând dovadă de sine încredere exagerată, neținând cont de starea psihofiziologică ce influențează atenția și reacția, dexteritatea în conducere care-i permite să prevadă situațiile periculoase, de situația rutieră, a tamponat pietonul Istrati Valentina, a. n. 1962, care în rezultatul leziunilor primite a decedat pe loc.

Tot el, Sorocean Nicolae, după comiterea accidentului rutier soldat cu decesul lui Istrati Valentina, în circumstanțele descrise supra, a părăsit locul accidentului rutier.

Acțiunile inculpatului Sorocean Nicolae au fost încadrate în baza art.264 alin.(4) Cod penal cu semnele calificative - *încălcarea regulilor de securitate a circulației sau exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcare ce a cauzat decesul unei persoane, săvârșită în stare de ebrietate*, și în baza art.266 Cod penal cu semnele calificative - *părăsirea locului accidentului rutier de*

către persoana, care conducea mijlocul de transport și care a încălcat regulile de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport, dacă aceasta a provocat decesul persoanei.

3. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către avocatul Cauș Miroslav în numele inculpatului, prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Sorocean Nicolae să fie achitat de sub învinuirea formulată în baza art. art.264 alin.(4), 266 Cod penal din motiv că faptele nu a fost săvârșite de inculpat.

În susținerea apelului, avocatul Căuș Miroslav a invocat că:

- prima instanță eronat a stabilit că, la momentul comiterii accidentului din 20 decembrie 2016, la volanul automobilului de model „W Transporter” cu n/î XXXXX se afla Sorocean Nicolae, or, conform declarațiile martorilor A. Guțan., D. Manda., M. Berlinschii, V. Titirencu și V. Sajin, la volan se afla A. Petrov, proprietarul mijlocului de transport;

- prin ordonanța din 21.12.2016, s-a dispus formarea unui grup de ofițeri de urmărire penală. Prin această ordonanță, în calitate de conducători ai grupului au fost numiți: Șeful SUP a IP Căușeni și șeful adjunct Sergiu Nastas, iar șeful grupului ofițerul Răbdău Ion. În componența grupului au fost incluși ofițerii Ion Gogu, N. Cucovici, A. Borodin, T. Prohorencu, M. Guțan, S. Sîrbu, S. Diacenco, S. Tudos, M. Josan, V. Ilieș, A. Glodea, S. Maftei, S. Balîc, S. Ciorici și S. Godoroja. Această ordonanța a fost emisă la data începerii urmăririi penale adică la 21.12.2016, deși Sorocean Nicolae a fost prezent la acea dată în față organului de urmărire penală, dânsului nu i-a fost adusă la cunoștință această ordonanță. De aici rezultă că această ordonanță nici nu era la data de 21.12.2016, deoarece toate acțiunile din data respectivă au fost efectuate de ofițerul Răbdău Ion, iar acțiunile procesuale care au fost întreprinse de ceilalți ofițeri de urmărire penală - Berlinschi Constantin și Prohorencu Tudor sunt nule în temeiul art.94 alin.(1) pct.4) Cod de procedură penală, din motiv că nu au fost competenți să efectueze aceste acțiuni de procedură. Din acest motiv, partea apărării a depus plângere conform art.298-299¹ Cod de procedură penală, pentru a stabili nulitatea acțiunilor procesuale ca fiind întocmite de ofițeri de urmărire penală, care nu aveau competența de a efectua aceste acțiuni procesuale;

- procesul-verbal de cercetare la față locului din 20.12.2016, este nul deoarece nu este indicată persoana care l-a întocmit, calitatea persoanei care a participat la efectuarea acțiunii de cercetare la față locului. Instanța a recunoscut că aceste erori de proceduri au existat, însă le-a considerat neesențiale;

- greșit s-a dispus condamnarea lui Sorocean Nicolae în baza art.266 Cod penal, deoarece răspunderea penală pe acest capăt de acuzare este prescrisă, respectiv exista temeiul subsidiar de încetare a cauzei penală pe acest capăt de acuzare.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 septembrie 2019, a fost admis apelul avocatului Cauș Miroslav în numele inculpatului, casată parțial sentința în partea condamnării în baza art.266 Cod penal și în partea stabilirii pedepsei definitive, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru primă instanță, prin care s-a dispus încetarea procesului penal în baza art.266 Cod penal pe motivul intervenirii

prescripției tragerii la răspundere penală.

S-a desființat dispozițiile privind aplicarea prevederilor art.84 alin.(1), (4) Cod penal, ce vizează pedeapsa definitivă aplicată lui Sorocean Nicolae, cu menținerea condamnării lui Sorocean Nicolae, în baza art.264 alin.(4) Cod penal, cu închisoare la 6 (șase) ani, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 (cinci) ani.

În conformitate cu prevederile art.84 alin.(4) Codul penal, prin includerea duratei pedepsei executate parțial în baza sentinței Judecătorei Căușeni din 23 ianuarie 2017, Sorocean Nicolae a fost condamnat la 8 (opt) ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 (cinci) ani.

4.1. În motivarea soluției sale, instanța de apel a menționat că la pronunțarea sentinței instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul a săvârșit infracțiunile imputate acestuia.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală sus indicată și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a reținut că, prima instanță motivat și întemeiat a concluzionat referitor la vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunilor imputate. Astfel, prima instanță s-a bazat pe probele care sunt pertinente, concludente, utile, veridice și coroborează între ele și anume:

- declarațiile martorului Manda Dumitru (f.d.26-29 vol. IV);
- declarațiile martorului Josan Mihai (f.d.30-32 vol. IV);
- declarațiile martorului Guțan Andrei (f.d.33-37 vol. IV);
- declarațiile succesoriului părții vătămate, Istrati Sergiu (f.d.38-39 vol. IV);
- declarațiile martorului Țigan Nadejda (f.d.40 vol. IV);
- declarațiile martorului Josan Sergiu (f.d.41 vol. IV);
- declarațiile martorului Cîrlig Mihail (f.d.42-43 vol. IV);
- declarațiile martorului Iepure Veaceslav (f.d.44 vol. IV);
- declarațiile martorului Petrov Mihaela (f.d.46-47 vol. IV);
- declarațiile suplimentare ale martorului Cîrlig Mihail (f.d.48 vol. IV);
- declarațiile martorului Sajin Alexandra (f.d.49 vol. IV);
- declarațiile martorului Tudor Victor (f.d.50 vol. IV);
- declarațiile martorului Sajin Vasile (f.d.51 vol. IV);
- declarațiile martorului Berlinschi Mihail (f.d.52-53 vol. IV);
- declarațiile martorului Sorocean Mihail (f.d.54-55 vol. IV);
- declarațiile martorului Titirencu Victor (f.d.56 vol. IV);
- declarațiile suplimentare ale martorului Sajin Vasile (f.d.57 vol. IV);
- procesul - verbal de cercetare la fața locului din 21 decembrie 2016, cu tabel foto, prin care a fost cercetat locul comiterii accidentului (f.d.9 vol. I);

- procesul - verbal de cercetare la fața locului din 21 decembrie 2016, cu tabel foto, prin care a fost examinat mijlocul de transport de model „W Transporter„ cu n/î XXXXX, implicat în accident (f.d.13 vol. I);

- procesul - verbal de cercetare la fața locului din 21 decembrie 2016, cu tabel foto, prin care a fost examinat mijlocul de transport de model „W Transporter„ cu n/î XXXXX, implicat în accident (f.d.16 vol. I);

- procesul - verbal de cercetare la fața locului din 21 decembrie 2016, cu tabel foto, prin care a fost cercetat locul comiterii accidentului (f.d.21 vol. I);

- ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictate la cauza penală, prin care drept corp delictat la cauza penală a fost recunoscut a/m „W Transporter„ cu n/î XXXXX (f.d.26 vol. I);

- ordonanța de recunoaștere și anexare a corpurilor delictate, prin care drept corp delictat la cauza penală a fost recunoscută bicicleta de model „SALIUT”(f.d.27 vol. I);

- procesul - verbal nr.996 din 21.12.2016, de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, prin care s-a stabilit concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de Sorocean Nicolae de 1.00 mg/l (f.d.82-83 vol. I);

- cazierul despre antecedente penale, informație de la medicul narcolog și psihiatru pe numele lui Sorocean Nicolae, caracteristică (f.d.88-89, 90-verso, 94 vol. I);

- procesul-verbal privind audierea martorului Petrov Andrei (f.d.142-145 vol. I);

- procesul-verbal privind confruntarea între Andrei Petrov și Sorocean Alexandru (f.d.155-156 vol. I);

- raportul de expertiză nr.34/12/4-R-220 din 30 decembrie 2016, conform căruia obiectele din masă plastică ridicate de la locul faptei, constituie un tot întreg cu accesoriile mijlocul de transport de model „W Transporter" cu n/î XXXXX, implicat în accident (f.d.168-178 vol. I);

- procesul-verbal de cercetare la fața locului din 18 martie 2017, prin care a fost cercetată porțiunea de drum de la gospodăria lui Epure Veaceslav până la locul accidentului și de la locul accidentului până la domiciliul lui Cîrlig Mihail (f.d.221 vol. I);

- raportul de expertiză judiciară nr.272/D din 13 februarie 2017 (f.d.4 vol. II);

- sentința din data de 23 ianuarie 2017 privindu-i pe Sorocean Nicolae, Sajin Mihail și Manda Dmitri (f.d.54-57 vol. II).

Astfel, instanța de apel a menționat că sentința cuprinde elementele definiției condamnării prevăzute de art.394 alin.(1) și (2) Cod de procedură penală, sunt descrise faptele criminale, considerate ca fiind dovedite, forma și gradul de vinovăție a inculpatului, motivele și consecințele infracțiunilor săvârșite, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care sunt respinse argumentele părții apărării.

În această ordine de idei, instanța de apel a reținut ca fiind relevante considerentele cuprinse în sentință precum că, probatoriul administrat confirmă că la momentul comiterii accidentului din 20 decembrie 2016, la volanul automobilului de model „W Transporter” cu n/î XXXXX se afla Sorocean Nicolae.

Declarațiile martorilor A. Guțan, D. Manda., M. Berlinschii, V. Titirencu și V. Sajin coroborate cu celelalte probe administrate conduc la concluzia certă că în împrejurările descrise accidentul rutier a fost comis de inculpat.

În continuare instanța de apel a rezumat că, este corectă calificarea infracțiunilor efectuată în baza componentelor de infracțiuni prevăzute de art.264 alin.(4) Cod penal - *încălcarea regulilor de securitate a circulației sau exploatare a mijloacelor de transport de către persoana care conduce mijlocul de transport, încălcarea ce a cauzat decesul unei persoane, săvârșită în stare de ebrietate* și art.266 Cod penal - *părăsirea locului accidentului rutier de către persoana, care conducea mijlocul de transport și care a încălcat regulile de securitate a circulației sau de exploatare a mijloacelor de transport, dacă aceasta a provocat decesul persoanei.*

Versiunea inculpatului nu are acoperire probatorie și se combate complet prin împrejurările stabilite și probele administrate în cauză. Nerecunoașterea vinovăției nu echivalează cu achitarea inculpatului Sorocean Nicolae, de vreme ce probele prezentate în sprijinul învinuirii, cercetate și apreciate în modul cuvenit, demonstrează cu certitudine participarea acestuia la săvârșirea infracțiunilor imputate.

Astfel, motivele invocate în apel, sub aspectul nevinovăției inculpatului, reprezintă opinia subiectivă a părții apărării.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond just a soluționat și chestiunea privind respingerea solicitărilor părții apărării cu privire la declararea nulă a procesului – verbal de cercetare la fața locului din 20 decembrie 2016 și ordonanței procurorului în Procuratura Căușeni Sorocean Alexandru din 21 decembrie 2016, privind formarea grupului de urmărire penală pe prezenta cauză, relevante, în acest sens, fiind relevante considerentele cuprinse în sentință „...încălcarea ce ține de neaducerea la cunoștință a ordonanței de formare a grupului de urmărire penală este una neesențială or, nu s-a constatat în ședința de judecată că vreunul din membri grupului intră sub incidența de recuzare sau are o părere părtinitoare față de inculpatul Sorocean Nicolae, ceea ce ar condiționa înlăturarea lui de la efectuarea acțiunilor procesuale în cadrul prezentei cauze penale și ca urmare va respinge ca fiind neîntemeiate afirmațiile părții apărării precum că prin neanularea ordonanței de formare a grupului, inculpatului i s-a încălcat esențial dreptul la un proces echitabil, prin urmare va respinge și solicitarea de a fi anulate ordonanțele procurorului și plângerea privind declararea nulității probelor administrate de către organul de urmărire penală.

Ce ține de alegațiile apărării referitor la faptul că în procesul verbal nu au fost respectate cerințele legii privind descrierea detaliată a obiectelor nemijlocit supuse cercetării și nu a confirmat această descriere prin careva fotografii deși au fost folosite mijloace tehnice precum aparatul de fotografiat la efectuarea acestei acțiuni, este de menționat că, acest fapt nu este temei de declarare a nulității procesului verbal și instanța a apreciat aceasta probă din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității ei, în limitele descrise, în ansamblu și coroborate cu toate probele cercetate în cadrul ședinței de judecată.”

Instanța de apel a menționat că este corectă soluționată și chestiunea privind pedeapsa

aplicată inculpatului în baza art.264 alin.(4) Cod penal, aceasta fiind în limitele legii.

La soluționarea chestiunii respective, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art.7, 61 și 75 Cod penal, astfel pedeapsa penală este aplicată inculpatului în limitele legii.

Cu privire la motivele invocate de apelant ce vizează încetarea procesului penal în baza art.266 Cod penal, sub aspectul că a intervenit prescripția tragerii la răspunderea penală a inculpatului Sorocean Nicolae, instanța le-a apreciat ca fiind fondate și respectiv a constatat că există temei de a interveni în sentință în partea condamnării inculpatului în baza art.266 Cod penal.

Conform art.53 lit. g) și 60 alin.(1) lit. a) și alin.(2) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii ușoare au expirat 2 ani, prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii și până la data rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată, infracțiunea prevăzută de art.266 Cod penal, conform art.16 alin.(2) Cod penal se clasifică ca ușoară.

Prin urmare, instanța de apel a notat, că la caz se impune liberarea de răspundere penală a inculpatului Sorocean Nicolae pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute la art.266 Cod penal, din motivul că a intervenit prescripția tragerii la răspundere penală, indicând că infracțiunea prevăzută de art.266 Cod penal a fost comisă de către Sorocean Nicolae la 20 decembrie 2016, iar ordonanța privind începerea urmăririi penale este datată cu 21 decembrie 2016, astfel din ziua săvârșirii infracțiunii până la ziua judecării cauzei în apel au expirat aproximativ 2 ani și 10 luni.

Totodată, instanța de apel indicat că urmează a fi desființate și dispozițiile privind aplicarea prevederilor art.84 alin.(1) Cod penal.

În contextul dat, instanța a indicat că urmează a fi aplicate prevederile art.84 alin.(4) Cod penal, dat fiind că în speță există cazul unui concurs de infracțiuni, când inculpatul, după pronunțarea sentinței, a comis o altă infracțiune, săvârșită înainte de pronunțarea sentinței Judecătorei Căușeni din 23 ianuarie 2017.

5. Nefiind de acord cu soluția pronunțată de instanța de apel, avocatul Cauș Miroslav în numele inculpatului Sorocean Nicolae, indicând temeiurile pentru recurs prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, a declarat recurs ordinar, prin care a solicitat casarea sentinței și a deciziei instanței de apel, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului Sorocean Nicolae să fie achitat.

În motivarea recursului declarat, autorul acestuia invocă argumente similare celor menționate în cererea de apel (pct.3 din prezenta decizie), indicând următoarele argumente:

- instanțele în mod eronat au stabilit că la momentul comiterii accidentului din 20 decembrie 2016, la volanul automobilului de model „ W Transporter” cu n/î XXXXX se afla Sorocean Nicolae or conform declarațiile martorilor A. Guțan., D. Manda., M. Berlinschii, V. Titirencu și V. Sajin, la volan se afla A. Petrov, proprietarul mijlocului de transport;

- unii martori ai apărării, declarațiile cărora sunt esențiale pentru stabilirea adevărului,

au depus declarații false în cadrul urmăririi penale sub impunerea procurorului, iar în instanța de judecată au fost amenințați de partea vătămată de a nu se prezenta pentru a depune declarații;

- prima instanță a recunoscut că există încălcări la emiterea ordonanței procurorului Sorocean Alexandru din 21.12.2016, cu privire la formarea grupului de ofițeri de urmărire penală, însă în mod neîntemeiat a considerat că această încălcare este „neesențială”, în timp ce instanța de apel nu a combătut acest argument;

- instanța de apel nu a ținut cont și a lăsat fără examinare cererea apărării privind reluarea cercetării judecătorești și interogarea în instanța de apel a martorilor Măndea Dumitru, Guțan Andrei, Berlinschi Mihail și Cîrlig Mihail. În cadrul ședinței de judecată în instanța de apel, procurorul face referire la declarațiile martorilor sus numiți, ca fiind „audiați” în prima instanță, dar fără a lua în considerație că aceste declarații nu au fost pe deplin consemnate în procesul-verbal al ședinței de judecată.

La cererea de audiere a acestor martori, au fost anexate propriile stenograme făcute personal din partea apărării, care nu corespund cu stenogramele din dosar.

În toate cazurile, atunci când din partea apărării au fost invocate anumite divergențe referitor la declarațiile acestor martori, instanța de apel urma să admită cererea de interogare a martorilor în conformitate cu art.414 alin.(3) Cod de procedură penală, care prevede că în cazul în care declarațiile persoanelor care au fost audiate în prima instanță se contestă de către părți, la solicitarea acestora, persoanele care le-au depus pot fi audiate în instanța de apel, conform regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță.

5.2 La data de 11.02 .2020, avocatul Cauș Miroslav în numele inculpatului Sorocean Nicolae a depus recurs suplimentar, invocând faptul că, martorii Măndea Dumitru și Guțan Andrei - deși au menționat clar că l-au depistat pe Petrov Andrei la momentul când mijlocului de transport era deja stopat, la 5 minute după accident - în procesul-verbal al ședinței de judecată aceste afirmații lipsesc.

Apărătorul a indicat că, din declarațiile martorului Măndea Dumitru la intervalul de timp 16.40.00-16.48.00 - cât el a răspuns la întrebarea cine a fost în mașină, în tot acest timp, erau momente dificil de auzit, deoarece microfonul s-a constatat a fi defectat.

Aceleași omisiuni pot fi observate în cadrul declarațiilor martorilor Guțan Andrei (15.40.00 - 15.50.00; 16.02.00 - 16.10.00), Berlinschi Mihail (09.10.00 09.20.00), Cîrlig Mihail (16.03.00 - 16.10.00).

Ascultând CD-urile de înregistrare audio a ședinței de judecată, apărătorul a constatat că aceste afirmații deși erau dificil de deslușit liber, - acestea existau și puteau fi auzite, însă greșierul în mod eronat le-a omis să le includă în procesul-verbal al ședinței de judecată. Drept motiv, au fost depuse obiecții la procesul-verbal al ședinței de judecată, fiind anexate propriile stenograme ale declarațiilor acestor martori. Aceste stenograme redau un conținut diferit de declarațiilor pe care greșierul le-a inclus în procesul-verbal.

La momentul depunerii recursului, obiecțiile la procesul-verbal erau în curs de examinare, nefiind adoptată vreă soluție pe marginea acestor obiecții. Însă ulterior, la data de 03 decembrie 2019, judecătorul potrivit prevederilor art.336 alin.(7) Cod de procedură

penală a adoptat soluția, prin care obiecțiile au fost admise, fapt care confirmă că stenogramele anexate la aceste obiecții au fost admise. Stenogramele admise de instanță, conțin un detaliu foarte important anume declarațiile martorilor sus numiți care au menționat foarte clar că l-au depistat pe Petrov Andrei la volanul mijlocului de transport.

Astfel, deși acești martori au fost solicitați spre audiere în instanța de apel pentru ca instanța să-și facă propriile sale convingeri în urma acestor declarații, din moment ce procesul-verbal de audiere a lor în prima instanță este afectat de omisiuni și erori tehnice - instanța de apel a respins audierea acestor martori.

La momentul de față, din moment ce instanța de apel a admis obiecții, în acest fel, a admis declarațiile martorilor redacte conform CD-urilor de înregistrare audio, declarații care ar schimba fundamental convingerea instanței asupra circumstanțelor cazului. Prin urmare, admiterea acestor obiecții vin să sublinieze necesitate interogării martorilor vizați în instanța de apel. Astfel această omisiune constituie un temei de ordin procedural care duce casarea deciziei instanței de apel.

Recursul ordinar al avocatului declarat în numele inculpatului este axat pe aceleași afirmații, care au fost invocate în apel.

5.1 În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.11) Cod de procedură penală, procurorul și succesorul părții vătămate Istrati Sergiu au depus referință asupra recursurilor declarate de partea apărării, prin care solicită ca acestea să fie declarate inadmisibile, ca fiind vădit neîntemeiate.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în baza materialelor din dosar, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestora, din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art.424 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art.427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent, or art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei. Potrivit practicii judiciare constante erorile de drept pot fi erori de drept formal sau procesual și erori de drept material sau substanțial. Instanța de recurs verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Din conținutul recursului declarat, Colegiul penal atestă că apărarea pledează pentru nevinovăția inculpatului, invocând în calitate de temei pentru casarea deciziei instanței de apel art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, potrivit căroră hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: 6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor

invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că astfel de erori de drept nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul părții apărării, aceasta cuprinzând motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată.

Astfel, potrivit prevederilor art.414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Prevederile art.414 alin.(5) Cod de procedură penală stabilesc, că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art.417 alin.(8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

În această ordine se reține că instanța de apel a motivat cu suficientă amplitudine în cuprinsul deciziei atacate, soluția adoptată de către aceasta.

Colegiul penal reține că instanța de apel investită cu o situație de fapt, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, s-a expus argumentat prin prisma prevederilor legale, astfel încât concluziile expuse să conțină raționamente întemeiate asupra soluției de condamnare emise de către prima instanță.

Colegiul penal respinge ca fiind declarative afirmațiile apărării prin care se susține că instanța de apel nu a luat în considerare argumentele susținute de apărare în cererea de apel. Aceasta deoarece, verificând minuțios decizia recurată în raport cu argumentele invocate în apel, Colegiul penal ajunge la concluzia că apărarea a primit răspuns la argumentele înaintate, iar simplul dezacord al titularului cererii de recurs cu soluția pronunțată în speță nu constituie temei de admitere a recursului în sensul formulat.

De asemenea, Colegiul penal atestă, că respectând prevederile art.101 alin.(3) Cod de procedură penală, unde este stipulat că nici o probă din dosar nu are o valoare prestabilită pentru instanță, instanța de apel a examinat toate probele din dosar și nu a dat prioritate celor în favoarea condamnării inculpatului, ci coroborându-le, le-a analizat în ansamblu lor, apreciind just că ele sunt suficiente pentru a fundamenta o acuzație penală.

Cu referire la argumentele apărării, prin care se invocă dezacordul cu aprecierea de către instanța de apel a versiunii prezentate de apărare, Colegiul penal menționează că criticile invocate de recurent cu privire la aprecierea declarațiilor martorilor și constatarea unor stări de fapt de către instanța de apel, dezacordul cu aprecierea probelor, au servit obiect de examinare atât în instanța de fond cât și în instanța de apel, astfel reiterarea acestor argumente în ordine de recurs nu pot întruni temeiul casării deciziei instanței de

apel și nu sunt susceptibile de a susține temeiul de drept invocat, întrucât dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor nu reprezintă unul din temeiurile de drept prevăzute pentru declararea recursului ordinar.

Totodată, instanța de recurs reiterează că, la etapa judecării recursului nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina primordială a acestor instanțe.

Aprecierea probelor de către instanțele de fond poate să fie recunoscută ca o eroare gravă de fapt și reținută de instanța de recurs, doar în cazul unor expuneri denaturate - ce nu corespund conținutului factual a probelor, sau neluarea în considerare a acestora.

Din atare considerente, Colegiul penal nu examinează criticele referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factice, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform infracțiunilor incriminate.

În acest sens Colegiul atestă, că la soluționarea cauzei instanța de apel a ținut cont de prevederile art.art.99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia menținerii sentinței.

Cu referire la argumentele suplimentare invocate de către apărător precum că instanța de apel a admis obiecțiile depuse împotriva procesului verbal al ședinței de judecată și anume referitor la ne consemnarea în procesul verbal a unor detalii importante din declarațiile martorilor apărării Guțan Andrei (15.40.00-15.50.00; 16.02.00-16.10.00), Berlinschi Mihail (09.10.00 09.20.00), Cîrlig Mihail (16.03.00 - 16.10.00), Colegiul penal le va respinge ca fiind neîntemeiat, or, omisiunile invocate sunt neesențiale, în raport cu probele cercetate în instanță de fond și suplimentar în instanța de apel

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aspectele relatate în cererile de apel înaintate de apărare privitor la nevinovăția inculpatului, instanța de apel a reținut, că temeiurile invocate de apărare nu și-au găsit confirmare în cauza dată, or, starea de fapt reținută și de drept apreciată de către instanță de fond, concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate, iar acțiunile inculpatului au fost just încadrate în baza art. art.264 alin.(4), 266 Cod penal

Drept urmare, Colegiul penal reiterează, că nu a fost comisă nici o eroare de drept, așa precum se susține de către apărare, or, pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică.

Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, ci discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține. În cauza deferită judecării o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

Faptul că instanța de apel nu a apreciat probele în modul solicitat de autorul recursului, nu constituie motiv de a afirma că instanța de apel a pronunțat o hotărâre nemotivată. Tot aici, Colegiul penal menționează, că argumentele din recurs preponderent sunt aceleași care au fost invocate și în cererea de apel, în privința cărora instanța de apel s-a pronunțat în mod argumentat și detaliat și reiterarea cărora nu o consideră necesară.

Mai mult, în scopul evitării repetării inutile a alegațiilor instanței, Colegiul penal își însușește argumentele enumerate în decizia instanței de apel, fapt ce este în deplină concordanță cu jurisprudența și practica Curții Europene pentru Drepturile Omului, care în cauza *Albert vs România* din 16.02.2010, a statuat în pct.37 că art.6§1 CtEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda, 19.04.1994, pct.61*). Cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, temeiul invocat de recurent prevăzut la art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmare la examinarea recursurilor. Astfel de erori de drept în speța examinată nu sau comis, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată, iar recursurile urmează a fi declarate inadmisibile ca fiind vădit neîntemeiate.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către avocatul Cauș Miroslav în numele inculpatului Sorocean Nicolae, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 septembrie 2019, în cauza penală privindu-l pe *Sorocean Nicolae* xxxxx, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată la 23 iulie 2020.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Anatolie Țurcan

Victor Boico